

РЕШЕНИЕ

№ 382

гр. Пловдив, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Руска Ат. Андреева

при участието на секретаря Пенка В. Георгиева
като разгледа докладваното от Николинка Г. Цветкова Въззивно гражданско дело № 20235300502591 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 - 273 ГПК.

С решение № 1884 от 28.04.2023г., постановено по гр. д. № 6876 по описа за 2022г. на Районен съд Пловдив, XIV гр. с., се отхвърля предявления от Н. И. Г., ЕГН ***** срещу Р. П. С.-К., ЕГН ***** , иск за признаване за установено по отношение на Р. П. С.-К., че Н. И. Г., е собственик на следните движими вещи: 5 броя метални колони, профил „Н“, с размери: 250 мм на страничните успоредни профили, 400 мм на свързващата централна планка и дължина 4000 мм и за осъждането на Р. П. С.-К. да предаде на Н. И. Г., владението на същите движими вещи. С решението се признава за установено по отношение на Р. П. С.-К., ЕГН ***** , че „Фактор и НГ“ ЕООД, ЕИК ***, е собственик на следните движими вещи: 3 броя преместваеми бетонни гаражи, с площ по 16 кв. м., размери 3 м. на 5, 5 м. и височина 2, 2 м., цвят – избледнял сив бетон, с монтирани метални врати, боядисани със сив грунд, като отхвърля иска относно осъждането на Р. П. С.-К. да предаде на „Фактор и НГ“ ЕООД владението на същите движими вещи. Осъжда „Фактор и НГ“ ЕООД, ЕИК *** да заплати на Р. П. С.-К. сумата от 49, 50 лева разноски. Осъжда „Фактор и НГ“ ЕООД и Н. И. Г. да заплатят на Р. П. С.-К. сумата от 2500 лева разноски.

Против решението е постъпила въззивна жалба вх. № 56483/19.06.2023г. от Б. Х. Б., като управител на „ФАКТОР И НГ“ ЕООД и Н. И. Г. с пълномощник адв. Ц. К., с която същото се обжалва като неправилно и необосновано в отхвърлителните му части. Оспорват се

изводите на районния съд относно правото на собственост върху колоните и преместваемите бетонни гаражи, както и че същите са се намирали в съседен имот. Оспорват се и изводите на съда по иска за присъждане на равностойността на процесните вещи. Моли се за отмяна на решението в оспорваните части, вместо което да се постанови ново, с което искове да бъдат уважени.

С писмения отговор на въззиваемата по чл. 263 от ГПК се изразява становище за неоснователност на въззивната жалба. Моли решението на районния съд в обжалваната част да бъде потвърдено като правилно, а въззивната жалба против него да се остави без уважение. Претендира разноски.

Решението е валидно и допустимо.

Въззивната жалба е подадена в срок, от легитимирани лица, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

Пловдивският окръжен съд като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК и обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

В районен съд Пловдив е постъпила искова молба вх. № 29016/03.05.2019г. от Б. Х. Б., като управител на „Фактор И НГ“, ЕИК *** с пълномощник адв. Ц. К. против Р. П. С.-К., ЕГН *****, с която са предявени обективно съединени искове: за осъждане на ответницата да предаде на ищеца владението на три броя гаражи, които се държат/владееят от нея без правно основание; алтернативно, в случай че се окаже, че ответникът е отчуждил гаражите или се окажат погинали, да бъде присъдена на ищеца тяхната равностойност в размер на 1500 лева; да се осъди ответницата да заплати на ищеца сумата от 5400 лева обезщетение за ползване на гаражите за три години назад, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Твърденията в исковата молба са, че на 26.05.2014г. в 10, 30 ч. в ***, ЧСИ Д. М. е извършила въвод във владение в недвижим имот, собственост на ответницата – ПИ с идентификатор № 56784.536.324, находящ се в ***, с площ 624 кв. м., ведно с построената в имота сГР с идентификатор № 56784.526.324.1 с площ от 209 кв. м. на три етажа и всички подобрения. Твърди се, че този имот е бил собственост на „Склад“ ЕООД, ЕИК ***. В същия се намирали движими вещи: три броя преместваеми бетонни гаражи, собственост на ищеца, който бил трето лице относно страните в изпълнителното производство. Гаражите били придобити от „Топсити“ ЕООД с договор за продажба от 11.03.2012г. за сумата от 150 лева. По описа на ЧСИ Д. М. било образувано изпълнително дело № 1168/2013г. за предаване владението върху имота, който бил възложен на ответницата Р. П. С.-К., ведно с всичко находящо се в него. С нарочна молба вх. № 7497/17.06.2014г. по изпълнителното дело било поискано връщането на преместваемите бетонни гаражи. Молбата била изпратена от ЧСИ до вискателя, но в дадения срок не било взето отношение по нея, поради което ЧСИ оставил без уважение молбата. Върнати били други вещи, оставени вътре в гаражите. Твърди се, че от

26.05.2014г. в 10, 30 ч. трите гаража са във владение на ответницата по делото, която ги владее без правно основание, а ищцовото дружество като собственик не можело да ги ползва. Упражнявайки фактическа власт по отношение на процесните вещи, ответницата се обогатила без основание за сметка на ищеца. Поради това дължала да върне онова, с което се е обогатила, съизмеримо със средния пазарен наем, който би могъл да се получи за ползването на гаражите за периода на лишаването. Наема за един гараж на месец бил 50 лева, поради което се претендира общо сумата от 9000 лева. Твърди се още от ищеца, че са налице всички необходими предпоставки за уважаване на ревандикационен иск срещу ответницата за връщане на процесните вещи. Първоинстанционният съд е квалифицирал исковете по чл. 55, ал. 1 от ЗЗД, съотв. чл. 57, ал. 2 от ЗЗД и по чл. 59, ал. 1 от ЗЗД, като се е произнесъл по тях с решение № 261970 от 14.07.2021г.

В районен съд Пловдив е постъпила и искова молба вх. № 30818/13.05.2019г. от Н. И. Г., ЕГН ***** против Р. П. С.-К., ЕГН ***** , с която е предявен иск за осъждане на ответницата да предаде на ищеца владението на пет броя колони, които държи/владее без основание. Алтернативно, ако се окаже че ответникът е отчуждил петте броя колони или се окажат погинали, моли да бъде присъдена равностойността им в размер на 1000 лева.

Твърденията на ищеца са, че при извършения въвод във владение на 26.05.2014г. в 10, 30 ч. от ЧСИ Д. М. по изп. дело № 1168/2013г., в имота са се намирали и 5 броя метални колони, профил двойно „Т“ и дължина над 4 метра, с приблизително тегло 200-250 кг., оставени в двора на сгР.та. Процесните колони били собственост на ищеца съгласно протокол с „Роскомерс“ ЕООД от 2008г., като били предвидени за родната му къща в ***, в която трябвало да построи селскостопанска постройка /гараж, хамбар/, но не намерил превоз да ги откара до там и така останали в двора на базата. С нарочна молба вх. № 7496/17.06.2014г. по изпълнителното дело, ищецът поискал да му бъдат върнати металните профили. Молбата била изпратена от ЧСИ до взискателя, който не изразил становище в определения срок, съотв. молбата била оставена без уважение. Шестата колона му била върната и още я съхранявал. Върнати му били и други вещи, оставени в гаражите. Твърди, че от 26.05.2014г. в 10, 30 ч. петте колони били във владение на ответницата, а той бил лишен от възможността да ги ползва или да ги продаде.

С допълнителна молба ищецът е конкретизирал, че профилите са Н-образни, като страничните успоредни профили са по 250 мм, а свързващата централна планка е 400 м., дължината на профилите е 4000 мм. Към настоящия момент тези колони били поставени до огР.та към гробищния парк.

С писмения отговор на ответника исковете са оспорени по основание и размер. Направено е възражение, че в притежавания от ответницата недвижим имот няма движими вещи, собственост на ищеца. Оспорено е твърдението, че процесните вещи са собственост на ищеца, както и твърдението, че същите се намират във владение на ответницата. По отношение на алтернативния иск е направено възражение за изтекла погасителна давност.

С протоколно определение от 06.07.2020г. по гр. д. № 7431 по описа за 2019г. на

Районен съд Пловдив, на основание чл. 213 от ГПК са съединени за съвместно разглеждане гр. д. № 7034/2019г. и гр. д. № 7431/2019г. по описа на Пловдивски районен съд, като разглеждането на предявените иски е продължило по гр. д. № 7431/2019г. по описа на същия съд.

По реда на чл. 214 от ГПК е допуснато изменение на исовете за заплащане равностойността на процесните движими вещи – увеличение до размера от 2100 лева по иска за заплащане равностойността на металните колони, ведно със законната лихва от 25.05.2014г. и увеличение до размера от 2475 лева по иска за заплащане равностойността на бетонните гаражи.

По същото дело е постановено решение № 261979 от 14.07.2021г., с което районният съд се е произнесъл по предявените иски, квалифицирайки главните иски по чл. 55, ал. 1 от ЗЗД.

С решение № 491 от 18.04.2022г. по в. гр. д. № 3324 по описа за 2021г. на ОС Пловдив е прогласено за нищожно първоинстанционното решение, с което съдът се е произнесъл по иски с правно основание чл. 55, ал. 1 от ЗЗД и е обезсилено досежно исовете по чл. 57, ал. 2 от ЗЗД, като делото е върнато за разглеждане от друг състав на районния съд.

С молби вх. № 40999/20.05.2022г. и вх. № 47130/09.06.2022г. ищите са индивидуализирали процесните вещи, като са уточнили, че същите представляват крепежни колони за халета, боядисани с грунд против корозия. Към момента на въвода били поставени до огР.та към гробищния парк. По отношение на трите броя гаражи е посочено, че вътре в две от клетките имало надпис с боя, в единия с червена боя „само Ботев“, а в другия имало надпис „П 80-72“. На третия гараж отзад от външната страна имало 2-3 оголени арматури от левия край, които стърчали по около 10 см. Гаражите били с конструкция стомано-бетон, форма правоъгълен паралелепипед със стени от бетон, отворен откъм едната къса вертикална стена за вход. Размерите и на трите гаража били: площ 16 кв. м.+0, 2 кв. м., със стандартни размери 3м. х 5, 5 м. и височина 2, 2 м. Цвета им бил избледнял сив бетон. На всяка гаражна клетка имало монтирана врата, боядисана в сиво.

При повторното разглеждане на делото от районния съд главните иски са квалифицирани по чл. 108 от ЗС. Претенцията на Н. И. Г. за собственост на 5 бр. метални колони, профил „Н“, с размери: 250 мм на страничните успоредни профили, 400 мм на свързващата централна планка и дължина 4000 мм, е отхвърлена по съображения, че същите са били предоставени на ищеца за безвъзмездно ползване по силата на договор за заем за послужване. Обосновано е, че това правоотношение не води до прехвърляне на вещни права и не удостоверява придобито право на собственост от ищеца. При недоказаност на иска за собственост районният съд е счел, че не дължи произнасяне и по предявения евентуален иск, защото не се е сбъднало условието за неговото разглеждане.

Иска на „ФАКТОР И НГ“ ЕООД за собственост на 3 броя преместваеми бетонни гаражи с площ от 16 кв. м., размери: 3м. на 5, 5 л. и височина 2, 2 м., цвят – избледнял сив бетон, с монтирани метални врати, боядисани със сив грунд, е уважен в установителната му

част на база представените писмени доказателства по делото – фактура и стокова разписка за закупуването им от дружеството на 11.03.2012г. Не се установява обаче според районния съд, движимите вещи да са били във владение на ответницата. Приел е въз основа показанията на разпитаните по делото свидетели, че и трите бетонни гаража са се намирали до съществуваща огР., граничеща с гробищен парк. Съпоставяйки тези данни с приложената скица на л. 51 от гр. д. № 7034/2019г. на ПРС, решаващият съд е направил извод, че движимите вещи са били в съседен имот с идентификатор .955 по КК, различен от имота, собственост на ответницата, по отношение на който е бил извършен въвод от ЧСИ. С това изпълнително действие фактическата власт върху недвижимия имот не е била предадена на ответницата, а на трето за делото лице – „Винисад“ ЕООД-взискател, поради което не може да се направи и извод, че владението е било установено от ответницата. За неоснователен е счетен и довода, че владението е осъществявано чрез третото лице като наемател. Обосновано е, че тези вещи не са били предмет на договора за наем и са били разположени в съседен имот. Няма данни фактическата власт на тези вещи да е била предадена на ответницата и в последващ момент. По тези съображения претенцията в осъдителната част за предаване на владението на вещите е отхвърлена.

По отношение на предявените алтернативни искове районният съд е взел предвид, че разглеждането им е предпоставено от установяване на обстоятелството, че ответницата дължи предаване на ищеца на движимите вещи, както и че предаването е невъзможно, тъй като същите не се намират у нея. В случая е без значение причината, поради която вещите не се намират у ответницата – унищожаването им, укриването им, извършено разпоредждане със същите в полза на трети лица, неположена грижа за опазването им, тъй като съдът е стигнал до извод за неоснователност на иска за ревандикация в осъдителната му част, защото процесните движими вещи никога не са владяни от ответницата. Поради това е приел, че не се е сбъднало условието за произнасяне по иска за присъждане на тяхната равностойност.

С оглед наведените оплаквания във въззивната жалба по съществото на спора, настоящият състав извърши собствен анализ на събраните доказателства по делото.

По силата на нот. акт № 148, том 1, дело № 144 от 04.05.2012г. ответницата Р. П. С.-К. е получила като дарение от баба си ПЗ с идентификатор 56784.536.324, с адрес на имота: ***, с площ 624 кв. м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, при съсед: 56784.536.955, 56784.536.963, 56784.536.931, 56784.536.926, ведно с всички подобрения, приращения и насаждения.

Видно е от приложените писмени доказателства, че изп. дело № 1168/2013г. по описа на ЧСИ Д. М. е образувано въз основа на изп. лист от 11.10.2013г., издаден в полза на взискателя „ВИНИСАД“ ЕООД, ЕИК ***против длъжника Р. П. С.-К., ЕГН *****, по ч. гр. д. № 15773 по описа за 2013г. на Районен съд Пловдив, за предаване владението на ПИ с идентификатор 56784.536.324, находящ се в гр. Пловдив, Община Пловдив, Пловдивска област по КККР, одобрени със заповед № РД 18-48/03.06.2009г. на изп. директор на АГКК, с адрес на поземления имот: ***, с площ 624 кв. м., трайно предназначение на територията:

урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10м.) стар идентификатор-няма, номер по предходен план: 324, ЮПЗ-Ш, трета част, квартал 14, парцел I, при съседи: 56784.536.955, 56784.536.963, 56784.536.931, 56784.536.926, ведно с построената в имота сГР. с идентификатор № 56784.536.324.1 със застроена площ от 209 кв. м., брой етажи 3.

По образуваното изпълнително дело е подадена молба от Н. И. Г., ЕГН ***** за спиране на изпълнението на основание чл. 523, ал. 2 от ГПК, към която е приложил договори за наем на имота от 15.03.2012г., сключен между „Склад Сливен“ ООД, представлявано от Б.Б., като наемодател и „Топтекс-ПЕ“ ЕООД, представлявано от Н. И. Г., ЕГН *****, като наемател. Тъй като в срока по чл. 524 от ГПК молителят не е представил доказателства за спиране на изпълнението, е бил насрочен въвод във владение на недвижимия имот за 26.05.2014г. от 10 ч. В съставения протокол на същата дата е отразено, че движими вещи са били намерени в сГР-та, намираща се в имота. Всички брави на вратите в сГР-та са били подменени, входната врата е била заключена с катинар, като ключовете са предадени с протокол на вискателя. По изпълнителното дело е постъпила молба вх. № 7496/17.06.2014г. от Н. И. Г., ЕГН *****, да му бъдат върнати на основание чл. 435, ал. 4 ГПК 5 броя колони с дължина около 4 м., профил двойно „Т“, които при въвода отказали да му върнат, тъй като били трайно прикрепени и част от имота. Към молбата е приложен споразумителен протокол от 12.05.2008г. между „РОСКОМЕРС“ ЕООД и Н. И. Г., за безвъзмездно ползване на движими вещи, вкл. 6 броя метални колони (двойно Т). По изпълнителното дело е постъпила и молба вх. 7497/17.06.2014г. от Н. И. Г., в качеството на „ФАКТОР И НГ“ ЕООД за връщане на три броя бетонни гаражи, намиращи се в процесния имот, които също били задържани при въвода с мотив, че са трайно прикрепени към имота. Приложени са 2 бр. фактури за закупуване от „Топсити“ ООД, респ. от „ФАКТОР И НГ“ ЕООД, на метални контейнери 9 бр. и бетонни гаражи 3 бр., получени от Н. Г. на 11.03.2012г. срещу стокова разписка. С разпореждане от 07.07.2014г. на ЧСИ Д. М. молбите са оставени без уважение, тъй като вискателя не е взел отношение по тях в дадения му срок, а разрешаването на възникналия спор за собственост на движимите вещи не е от компетентността на ЧСИ. С постановление от 21.07.2018г. изпълнителното дело е прекратено.

Пред районния съд е разпитана свидетелката Т. Ш., която работила за фирма „Склад Сливен“ на ул. „Кукленско шосе“ № 12. Посочила е, че през 2014г. фирмата напуснала обекта, защото дошъл съдебен изпълнител. В имота имало 3 бр. гаражи до бетонната оГР., която ограждала целия имот, които били подредени до стената като се влезе в дясно от страната на гробището. Представлявали бетонни клетки с метални врати. Когато напускали обекта гаражите били там. Имало и масивни метални колони под формата на буква „Н“, 30-40 см. широки, дълги около 4 метра, стърчали над оГР-та. При преместването била изнесена само една колона, а другите останали там. В имота имало построена масивна триетажна сГР. При влизане в имота сГР-та се падала в ляво, а гаражите в дясно. Гаражите били разположени непосредствено срещу сГР-та по южната граница на имота. Колоните били наредени от същата страна. Колоните трябвало да се ползват за изграждане на

навес.Гаражите се ползвали от фирмата.Св. Ш. не познавала Р. К., а Н. Г. бил управител в другото дружество, което работело съвместно с тяхната фирма „Склад Сливен“.И двете фирми ползвали имота заедно, вкл. гаражите.

При новото разглеждане на делото от първоинстанционния съд св. Ш. е разпитана отново.Описала е имота като масивна триетажна сгР., оградена с високи метални огради.Там било работното ѝ място до 2014г. Когато дошъл съдебен изпълнител, трябвало да напуснат сгР.та, заедно с всичките си вещи.До тогава фирмата ползвала цялата сгР. и двора, в който имало метални контейнери - 8 и бетонни гаражи - 3.При напускането гаражите останали там, а контейнерите били изнесени с кран.Съдебният изпълнител не разрешил да бъдат изнесени гаражите.До тях имало няколко метални колони и те останали там.Взели само една.В имота се влизало от пътя през големи метални врати.Гаражите и колоните били разположение до огР.та, зад която бил гробищния парк.

Св. П. С. е баща на ответницата.Твърди, че след придобиването на процесния имот от дъщеря му през 2012г., той опитал да влезе във владение.Имотите тогава се ползвали от Н. Г., който отказал да ги освободи.Когато първоначално отишъл да го предупреди, че трябва да напусне, входът за имота бил от западната страна на сгР.та.Когато отворили вратата, се видели въпросните гаражни клетки и метални конструкции, но те били разположени в друг имот, а не в придобития от тях.Гаражите били подредени един до друг на огР.та, граничеща с гробищата.Имало и колони, бетонирани в земята.Те и в момента били там.ОгР. между процесните имоти и съседния нямало, а Н. Г. си го ползвал като собствен.Имало два входа.Единият обслужвал задния парцел, откъм гробищата.От другата страна, която била близо до пътя, също имало голяма врата, през която влизали камиони.Дъщеря му сключила договор за наем с трето лице, което също не могло да влезе в имота и да осъществи фактическа власт.Въвода бил извършен по отношение на наемателя.Когато те влезли в имота след прекратяване на договора им с наемателя, гаражи не бил виждал.Имало метална колона, която била много голяма и бетонирана.

Във въззивното производство е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице И. Г..От същото се установява, че ПИ с идентификатор 56784.536.955 е с неправилна форма.Разстоянието между огР.та на гробищния парк до сгР.та в най-широката част е 15 м., а в най-тясната 13, 80 м.Границите на имота са: от запад – огР. на гробищен парк; от изток – имот с идентификатор 56784.536.1554; от юг – имот с идентификатор 56784.536.931; от север – второстепенна улица с идентификатор 56784.536.161 и имот с идентификатор 56784.536.30 – общинска публична собственост за първостепенна улица.Лицето на имот 56784.536.955 от север към улиците е 11, 50 м.Имотът е с неправилна форма.В най-широката част е 11, 15 м., а в най-тясната /южната граница/ е 8, 80 м.

В съдебно заседание вещото лице изяснява, че между двата имота няма огР. и цялото място представлява гладка бетонирана площадка, оградена от западната и от северната страна.На границата с гробищния парк имало метални колони, високи повече от три метра, които били боядисани, в много добър вид.Нямало навлизане в процесния имот.

При тези данни настоящият състав на съда намира, че фактическите изводи, направени от районния съд, напълно кореспондират със събраните по делото доказателства. Споделят се изцяло и правните изводи на съда относно собствеността на процесните вещи, доколкото необходима предпоставка за придобиване на движима вещ чрез добросъвестно владение е, владението да бъде придобито по възмезден начин – арг. от чл. 78, ал. 1 от ЗС. В случая по отношение на процесните метални колони по делото е установено, че същите са били предоставени на жалбоподателя Н. Г. за безвъзмездно ползване по силата на споразумителен протокол от 2008г. с трето лице, който документ не го легитимира като собственик, нито като добросъвестен владеец.

По отношение на процесните гаражи районният съд правилно е съобразил, че не е установено вещите да са били във владение на ответницата. От една страна същата не е могла да установи фактическа власт върху процесния имот при придобиването му в собственост през 2012г., а при извършения въвод от съдия изпълнител през 2014г., във владение на имота е въведен взискателя – трето лице за настоящето производство. Отделно от това вещите са се намирали в съседен имот, което се потвърди и от изслушаната в настоящето производство експертиза. Няма и данни вещите да са били държани от третото лице за ответницата по настоящето дело, нито впоследствие да са били предадени в нейна фактическа власт.

Относно предявените алтернативни иски и настоящият състав намира, че не се е събдвало вътрешно-процесуалното условие за тяхното разглеждане, като не е установено по делото, че вещите са се намирали във фактическа власт на ответницата и същата дължи връщането им, респ. тяхната равностойност, поради погиване, отчуждаване или изразходване.

Предвид гореизложеното и доколкото фактическата обстановка е правилно установена от районния съд, а направените изводи се базират на всестранно и задълбочено изследване на доказателствата по делото, настоящата инстанция препраща към мотивите на обжалваното решение на основание чл. 272 от ГПК.

По изложените съображения въззивната жалба като неоснователна следва да се остави без уважение, а решението на районния съд като правилно в обжалваните чести, следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото пред въззивната инстанция в полза на въззиваемата следва да се присъдят направените разноски за адвокатско възнаграждение за въззивното производство в размер на 800 лева.

По тези съображения ПЛОВДИВСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1884 от 28.04.2023г., постановено по гр. д. № 6876 по описа за 2022г. на Пловдивски районен съд, XIV с., с което се отхвърля предявения иск от Н.

И. Г., ЕГН ***** срещу Р. П. С.-К., ЕГН *****, за признаване за установено по отношение на Р. П. С.-К., че Н. И. Г. е собственик на следните движими вещи: 5 броя метални колони, профил „Н“, с размери: 250 мм на страничните успоредни профили, 400 мм на свързващата централна планка и дължина 4000 мм и за осъждането на Р. П. С.-К. да предаде на Н. И. Г. владението на същите движими вещи.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1884 от 28.04.2023г., постановено по гр. д. № 6876 по описа за 2022г. на Пловдивски районен съд, XIV с., в частта, с която се отхвърля иска по чл. 108 от ЗС на „Фактор и НГ“ ЕООД, ЕИК *** за осъждане на Р. П. С.-К., ЕГН ***** да предаде владението на следните движими вещи: 3 броя преместваеми бетонни гаражи, с площ по 16 кв. м., размери 3 м. на 5, 5 м. и височина 2, 2 м., цвят – избледнял сив бетон, с монтирани метални врати, боядисани със сив грунд.

В останалата част решението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА „Фактор и НГ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Б. Х. Б. и Н. И. Г., ЕГН *****, да заплатят на Р. П. С.-К., ЕГН *****, сумата от 800 лева – направени разноски за въззивното производство.

Решението е необжалваемо.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____